

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Quò tibi veritates Evangelicæ minùs dignæ apparent, quæ considerentur;
hoc ipso magis sunt considerandæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

DOMINICA SEXTA
POST EPIPHANIAM,
NISI SIT SEPTUAGESIMA.

PARABOLÆ GRANI SINAPIS ET FERMENTI, QUIBUS VERITATES EVANGELICÆ DESIGNANTUR.

Simile est regnum cælorum grano sinapis, quod accipiens homo seminavit in agro suo, quod minimum quidem est omnibus seminibus, cum autem creverit, maius est omnibus oleribus, & fit arbor.

Simile est regnum cælorum fermento, quod acceptum mulier abscondit in farina satis tribus, donec fermentatum est totum. Matth. 13.

VERITAS PRACTICA.

Quæ tibi veritates Evangelicæ minus dignæ apparent quæ considerentur, hoc ipso magis sunt considerandæ.

RATIO EST. Quiaquæ minus dignæ apparetur Veritates Evangelica quæ considerentur, eo major indicatur depravatio tui Judicii vel voluntatis.

Aed quæ major est talis depravatio, hoc ipso sibi Veritates illæ sunt magis consideranda.

Ergo quæ etiam minus dignæ apparetur quæ considerentur: Ac proinde statuendum est aliquid certius de attenta carum Consideratione, qui est scopus utriusque parabolæ, in hominio Evangelio propositæ.

L P U N C T U M.

R E G N U M Cælorum, quod grano sinapis & fermento comparatur, predicatione Evangelii est, & notitiae scripturarum, que ducit ad vitam, & de qua dicitur ad Iudeos: Afferetur à verbis regnum Dei. & dabitur genti facienti fructus ejus, Sic S. Hieronymus, & alii passim Interpretes.

Hanc vero prædicacionem Evangelii, & notitiam Scripturarum, nos hic brevius contrahimus in hæc duo verba, VERITATES EVAN-

GELICÆ, quales sunt præsertim illæ, quæ habentur Sermone Domini in monte habito: Beati pauperes spiritu, Beati mites, beati qui lengent, qui patiuntur propter Justitiam, & quæ similes supra sensum naturalem, & humana Iudicia recensentur.

Sunt illæ, scilicet Veritates, velut granum sinapis aut fermentum, quæ res in se cùm sint exiguae, in magnas tamen evadunt, & miro producunt effectus. Sic planè nihil vilius aut abjectius humanis apparet sensibus, quam illæ Propositiones seu Veritates Evangelicæ; quæ si tamen attentius considerentur, si credantur firmius, & in præmix revocentur constantius, admirabiles in animis nostris producunt fructus. Ne unquam igitur deterreas primo carum aspecta ab ea consideratione & estimatione, quam merentur, Imò quo sibi minus apparent dignæ quæ considerentur, hoc ipso magis consideranda sunt.

Nam ut habet allata ratio, quo minus dignæ tibi apparent quæ considerentur, hoc ipso magis indicatur esse depravatum tuum judicium, vel voluntas. Cur sic enim minus dignæ apparetur, nisi quia tu aliter sentis de rebus quas continens, & aliter afficeris circa id quod persuadent? Dicunt scilicet beatos pauperes, & miserros divites: Tu qui contra sentis, miserros esse pauperes, & beatos divites, statim reluctans animo, & averteris ab illis considerandis, & astimandis.

D d 2

mandare



mandis, tamquam à scilicet & inanibus, aut quæ omnem superent fidem. At nonne hoc indicat magnam depravationem tui judicis & voluntatis, ut quæ in Evang. lo continentur, quæ ab ipsa Veritate & Sapientia pronunciantur, quæ ab universa recipiuntur Ecclesia, tu homunculus, nescio quis, statim atque de his audiis, contrarium seras judicium, & veritatem ipsam aut falsitatis condamnes, aut minus dignam judices, de quâ melius intelligendâ inquiras attentius & cognoscas! O intollerandam hominis audaciam! Of salutarem Christi, quondam loquentis admonitionem: *Nolite judicare secundum faciem, sed justum judicium judicate.* Hinc nempe depravatio judicii, quando ex facie tantum seu apparentia judicatur, sicut tu judicas; hoc est enim judicare secundum carnem, secundum concupiscentiam, secundum sensus naturales & humanos, qui ab objectis lenocinantibus quam facilè corrumpuntur, tam facile & ipsi corrumpunt judicium animi & voluntatem. *Vos secundum carnem judicatis, SPECIES decepit* te, & *concupiscentia subvertit certus.*

I Cor. 3.

Ibid.
Dan. 13.

advertere, nec te etiam malis eripies inde sequentibus.

Sic olim Moses: *Gens absque consilio est, & sine prudentia, utinam sapient & intelligerent,* Deut. 32. ac novissima providerent. Sic Propheta Jeremias: *Dilectione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recognoscet corde.* Expendendum illud recognoscet, & applicandum nostro argumento: nempe non semel cogiter, non ut primo apparet, non ut ex prima judicatur specie seu apparentia; sed recognoscet, id est reducat iterum ad suam mentem; Cogiter *Quis Veritates Illas Evangelicas pronuntiavit?* Quam sancti, quam omni fide digni sint, qui illa recipient, quam è contra impii & infidi qui se illis opponant! Sic Apostolus, *Recognoscere eum:* Iterumque expendite, *Quis ille sit qui loquatur, verbo & exemplo, quod vobis proponitur.* Si enim recognoscet illum esse Christum, illum esse Deum, illum esse Veritatem infallibilem, qui nec falli potest nec fallere, quomodo non acquiesceris? Quomodo non magis illi creditis quam mundo, quam carni, quam Dæmoni, qui sunt illi tantum oppositi? *Aus enim iste fallitur aut mundus errat, sed divinam falli impossibile est sapientiam.* Quia suprà fuis ex S. Bernardo tractata sunt, hic obliter verò ut videoas, quod si attentè Veritates Evangelicæ perpendenterunt, depravatum de his judicium corrigeretur, atque idcirco etiam ut corrigatur, sic attentius esse perpendendas.

At tu foris minus eas expendis, ne cogaris corrigerre depravatum judicium tuum & affectum, adeo foves & diligis hanc depravatam mentem tuam! Sed nonne hoc est ex illis esse qui dixerunt Deo: *Recede à nobis, & scientiam viarum tuarum nolumus.* Quis est omnipotens ut serviamus ei? & quid nobis prodest se oraverimus illum? Nemo quidem sic loquitur: sed quicunque Deum sibi loquentem in scripturis non vult audire, sic loqui dicitur.

III. PUNCTUM.

Eph. 19.

Neque enim velles in hac pravitate judicii persistare obstinatus & contumax: satis quippe intelligis quale illud animæ & salutis detrimentum fore, si non nisi depravato judicio de tantis rebus sentires. Nam cum ex nostro judicio nostri promaneat effectus, ex effectibus componantur actiones, & ex nostris actionibus tota vita dependeat; tota inde à Christo judice judicetur; quid sequeretur ex tali tuo judicio depravato, nisi depravata vita? & ex tali vita quid, nisi pessima mors, & horrendum judicium?

Hinc ergo emerget necesse est & tam aperto malo remedium inquirendum. Non est autem aliud praesertim cum divina gratia, quam ut has ipsas viritates attentius consideres expensis omnibus circumstantiis, quæ illas spectant; & quæ si diligenter expendatur, illas indubitas offendunt & certissimas. *Quia si cognovisses & tu, inquietebat* Secundo Chilicus Dominus; *nuno autem absconditafunt ab oculis tuis;* Quasi dicere, si serio mecum considerares, quæ tibi mala ventura sunt, profecto tu ea declinares, tu alter de rebus judicares, & loquereris; Nunc verò cum nolis

VO tibi ergo Veritates Evangelica minus diligenter quæ considerentur, hoc ipso magis consideranda sunt: Quia non nisi ex depravatione Judicii & effectus, minus dignæ apparent quæ considerentur; & non nisi ex majori & attentiori earum Veritatum consideratione, depravatio illa corrigi potest. Quamobrem quam necesse est ut hæc corrigitur, tam necessaria omnino est illa major attentio, & attentior earum con-



Hf. 77. consideratio. Attendite popule meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris mei. Aperiāt in parabolā os meum, loquar propositiones ab initio. Idcirco, ut ait Evangelista, in parabolā Christus loquebatur ad turbas, & sine paradoxo non loquebatur eis: ut dum minus Ipse intelligeretur, magis acuerentur animi Auditorum ad eum intelligendum, magis ipsi inquirerent, perscrutarentur & omni modo investigarent, sicut & ipse admonebat, Qui habet aures audiendi, Mark. 13. audiat; & qui legit intelligat.

Hfd. 24. Idcirco etiam Parabola & similitudo grani finapis & fermenti assumitur, quia ut habet glosa interlinearis de sinapi, quanto plus seruit, tanto plus redolēt: & fermentum non nisi multa manuum agitatione & operā fermentatur: quae sunt aperta Symbola nostrae mentis agitandæ, & multum verlandæ circa illas Veritates, quae non nisi diligenter, & attente perspexæ, capiuntur.

Tob. 28. Trahitur sapientia de oculis, inquit beatus Tob; sed quomodo trahitur, nisi frequenti meditatione, desideriis ardentibus, & incensis suspiriis? Nulla via facilior ad intelligentiam rerum divinarum & spiritualium. sicut ille se expertus profiteretur qui dicebat, Super omnes docentes me intellexi, quia testimonis tua meditatio mea est. Quod si laborem in meditando times, cogita illud esse premium quo veritas emitur, juxta illud sapientis, Veritatem eme, & noli vendere Sapientiam. Nonne res tam preclara, tali digna est pretio? Adde, quod si semel Veritatum illatum intelligentiam & amorem tibi comparaveris, nullus supererit in virtutum præcū labor, nulla molestia, sed omnia tranquille fluent. Hoc tibi pollicentem audi Dominum Deum tuum, & vide quid illi respondeas: Hec dicit Dominus Redemptor tuus sanctus Israël, ego Dominus Deus tuus; docens te utilia, gubernans te in via qua ambulas. Ut in matribus mandata mea, facta fuisset quasi flumen pax tua, & justitia tua sicut gurges maris.

HUIUSC affinis est illa Veritas quæ supra in hac parte, Feria sexta infra hebdomadam 2. post Epiphianam declarata est:

Siquid nos revocat à doctrina Christi, vel ob id maxime recipienda est.

QUIA de Consideratione Ueritatum opportunitus hic sermo est, opportuna hic etiā ī esse

possit illa Veritas quæ supra referatur 29 Decembbris.

Sicut discursum nostri intellectus statim sequitur effectus voluntatis: Ita & effectum effectus, seu exequitio.

QUOD magis in doctrina Christi refugimus, illud magis esset querendum: seu, quod idem est, quod magis esset querendum in doctrina Christi magis illud refugimus, quia nostri nobis placent morbi, neque his sanari volumus: unde satis hinc apta & apposita proponi potest Veritas quæ habetur Feria 5. sequentis hujus hebdomadæ:

Quod gravius in te est malum, hoc minus vis curari.

CUM in minimis rebus Evangelica includantur Mysteria, certè rerum minimarum cura nobis commendatur, quod referri possunt hæ Veritates:

In parvis, major est servi Dei fidelitas.

Habetur infra, Feria sexta hujus sequentis hebdomadae.

Cura rerum minimarum, rem procurat omnium maximam.

Declaratur Sabbato infra hebdomadam quartam post Pentecosten, in 3. parte.

Nec magnabene, si parva male.

In eadem 3. parte, Feria 5. infra hebdomadam octavam, ubi haec duo ipsa parabola de grano finapis & fermenti exponuntur.

DE Humilitate generosa & magnifica, quæ his parabolis obvelatur.

Hæc est maximè laudabilis Humilitas, quæ sic laudes fugit, ut laudanda non omittat. Nullus est dives, Humili quantumvis paupere, magnificenter.

Habentur amba consequenter in eadem 3. parte, Feria tertia & quarta, infra hebdomadam duodecimam,

Quæ de Humilitate plures alibi: Vide verbo Humilitas, & in 4. parte, Dominicam 16.